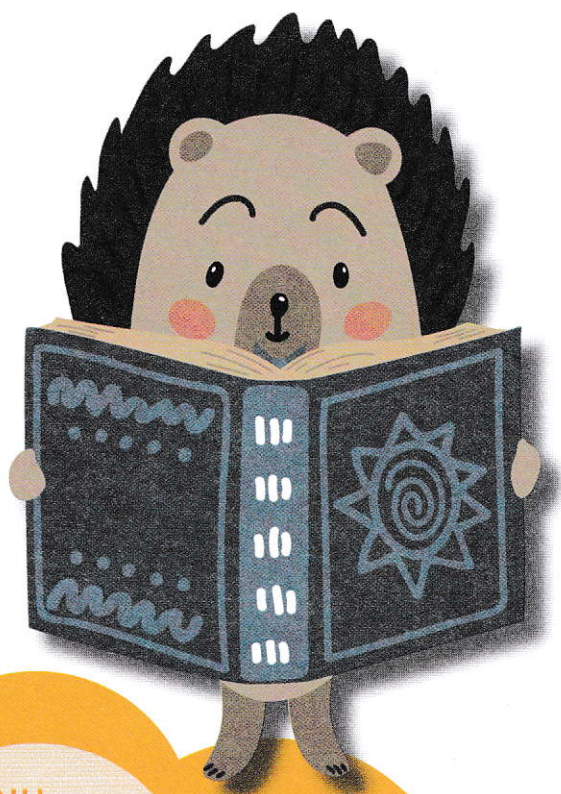

LIBRIS.

We know
books

LITERA

ELENA BOLĂNU

NEMAIPOMENITELE POVEȘTI
ale
ARICIULUI ȚEP

Bun găsit, dragii mei!
Sunt ariciul Țep, un arici povestitor.
V-am pregătit șapte povești frumoase,
cu animale drăgălașe și copii jucăuși,
așa ca voi, dar și câteva activități, ca să
fiu sigur că ați ascultat cu atenție!
Succes!

DE CE S-AU SUPĂRAT ARICII

Oana are o pasiune neînțeleasă de cei din jur. Îi plac aricii. Vrea să știe cât mai multe despre viața lor. Odată, a găsit în grădina bunicii un arici și, de atunci, e pasionată. Are foarte mulți arici din pluș. Toți sunt magic de frumoși, adică...

fuseseră frumoși. Din curiozitate sau din multe alte motive doar de ea știute, niciunul dintre arici nu mai arată ca atunci când a ajuns pentru prima oară în mâinile Oanei.

— Eu nu mai am un ochi, cred că este în cutia cu jucării, spuse, cu voce tristă, Ariciul-pici, cel mai mic.

— Privește la mine... ce-o fi avut cu lăbuța mea, zise și Aricica-Rica.

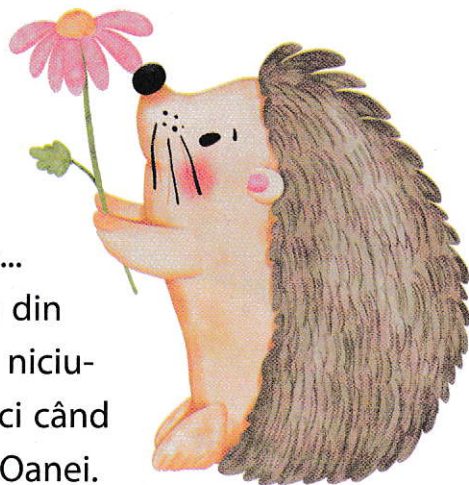
— Iar eu am rămas dezbrăcată de țepi... Mă cam rușinez... dar n-am ce face, se auzi, din colțul camerei, o voce sfioasă.

Era Aricica-Sisi.

— La cât de ciufuliți sunt țepii mei, spatele meu pare un ghemotoc de câlți, nu altă! se auzi, dintr-un alt colț al camerei, Aricica-Mimi.

De sub un dulap, se auzi o voce puternică:

— Nu se mai poate așa. Spune că îi plac aricii, dar nu are deloc grijă de noi. M-am gândit la ceva... s-o învățăm minte! Să ne ascundem de ea în cămară! Acolo nu intră niciodată, îi este teamă de întuneric. N-o să ne găsească muuultă vreme! S-o vedem cum îi este fără noi, cu cine se va mai juca...

Într-o clipă, aricii de pluș erau pe rafturile din cămară, bine ascunși.

De cum se trezi, Oana îi căută pe prietenii ei țepoși.

— Mamăăă... mămicooo... dă-mi, te rog, aricii!

— Dar nu i-am luat eu, Oana! Nu sunt la mine!

— Atunci, cine...?

— Nu știu ce să zic. La cum arătau, e posibil să se fi supărat și să fi plecat? Eu, în locul lor, tot așa aș fi făcut...

Oana a rămas îngândurată... Din ce în ce se întrista și mai mult, nu-și găsea liniștea... Încerca să dezlege misterul. A căutat prin toate colțurile, pe sub paturi, pe sub dulapuri, la bucătărie... Peste tot... Nu erau de găsit!

— Te rog frumos, îl întâmpină ea pe bunicul venit în vizită, mă ajuți să găsesc dragii mei „țepoși”?

— Dar de ce, micuța mea?

— Păăăi, aș vrea să le spun ceva, poate le trece supărarea.

Bunicul o luă de mână și cotrobăiră prin toate ungherele casei, până ajunseră lângă cămară.

Bunicul deschise ușa. Doi ochi scăldați în lacrimi, de emoție, de speranță, căutau „țepoșii”, de sus în jos, de jos în sus, prin colțuri, pe rafturi, dar aceștia nu se vedeau nicăieri.

— Voiam să le spun, se auzi glasul slab al Oanei, să mă ierte că nu am avut milă de ei în joaca mea zburdalnică. Că am fost egoistă, uneori nepăsătoare. Voiam să le promit că voi avea grijă de ei și voi repara tot ce-am stricat, cu ajutorul tatei.

A doua zi, aricii erau din nou la locul de joacă, iar Oana s-a ținut de cuvânt.

S-a purtat frumos la joacă, atât cu aricii, cât și cu celelalte jucării.

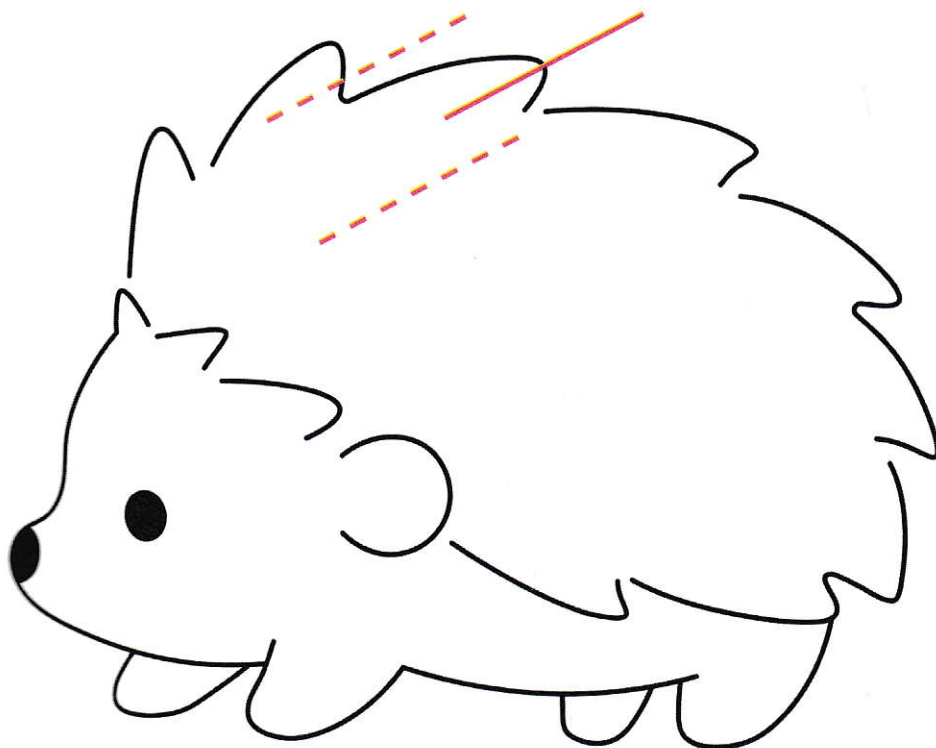

Ai ascultat cu atenție?
Răspunde la întrebări.

- ✿ Care era pasiunea Oanei?
- ✿ De ce s-au supărat aricii?
- ✿ De ce crezi că s-au întors aricii la Oana?
- ✿ Tu cum ai grijă de jucăriile tale?

Continuă să desenezi țepii ariciului, ca în model. Desenează iarba în care stă ariciul.

Încercuiește animalele care apar în povestire.

